

निदेशि

निद्रा

निधानं

लक्षणम् २ आदानम् ३ रोगहेतुः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥

“निदानं पूर्वैरूपाणि रूपाण्युपशयस्तथा ।
सम्प्राप्तिश्चेति विज्ञानं रोगाणां पञ्चधा स्मृतम् ॥
निमित्तहेत्वायतनप्रत्ययोत्थानकारणैः ।

निदानमाहुः पर्यायैः प्राग्रूपं येन लक्ष्यते ॥”

इति माधवकरः ॥

“येति कर्मयताको रोगोत्पादकहेतुर्निदानम् ॥”

इति रुग्निनिश्चयशास्त्रे विजयेनोक्तम् ॥

“इह खलु हेतुर्निमित्तमायतनं कर्त्ता कारणं
प्रत्ययः सद्युत्थानं निदानमित्यनर्थान्तरम् । तत्ति-
विधं असाक्षात्प्रत्ययार्थसंयोगः प्रज्ञापराधः परि-
णामश्चेत्यतस्त्रिविधविकल्पा आधयः प्रादुर्भव-
न्त्यामेयसौम्यवायद्याः ॥” इति निदानस्थाने
प्रथमेऽध्याये चरकेनोक्तम् ॥ पैलमुनिकृत-
चिकित्साग्रन्थविशेषः । यथा, ब्रह्मवैवर्ते १ ।
१६ । २१ ।

“पैलो निदानं करयस्तन्नं सञ्चरं परम् ।

हेधनिर्णयतलक्ष चकार कुम्भसम्भवः ॥”

निदिग्धं, चि, (निदिह्यते स्मेति । इह उपचये +
क्तः ।) लेपादिना वर्धितम् । तत्पर्यायः । उप-
चितम् २ । इत्यमरः । ३ । १ । ८६ ॥

निदिग्धा, स्त्री, (निदिग्ध + टाप् ।) एला । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ (विट्तिरस्या एलाशब्दे
ज्ञातया ॥)

निदिग्धिका, स्त्री, (निदिग्धा + स्त्री सञ्ज्ञायां
वा कन् । कापि अत इत्यम् ।) एला । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा, सुश्रुते । ३ । १७ ।

“कपित्थदृष्टीविस्वपटोलेषु निदिग्धिकाः ॥”)

कण्टकारिका । इत्यमरः । २ । ४ । ६३ ॥

(अस्याः पर्यायो यथा,—

“अनाक्रान्ता स्यूही यात्री भङ्गाकी च निदि-
ग्धिका ।

विही धामनिका क्षुद्रा दृष्टी कण्टकारिका ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

निदिध्यासनं, स्त्री, (पुनः पुनरतिशयेन वा निध्यास-
तीति । नि + ध्ये + सन् । तलो भावे ल्युट् ।)
पुनःपुनःस्मरणम् ॥ अद्वितीयवस्तुनि तदाकारा-
कारिताया वृत्तेः खजातीयप्रवाहः । इति
वेदान्तसारः ॥

निदेशः, पुं, (नि + दिश + ञच् ।) आज्ञा ।
इत्यमरः । २ । ८ । २५ ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । २ । १० । ४६ ।

“प्रयुक्तान् द्विजान् मत्वा निदेशं भूपतेर्यथा ॥”)

कथनम् । उपान्तम् । इति मेदिनी । प्रे, २३ ॥

(यथा, मनुः । २ । १६७ ।

“पराङ्मुखस्याभिसुखो दूरस्थस्यैव चान्त-
कम् ।

प्रणम्य तु शयानस्य निदेशे चैव तिष्ठतः ॥”)

भाजनम् । इति धरणिः ॥

निदेशिनी, स्त्री, (निदिशतीति । नि + दिश +
णिनि डीप् ।) दिक् । इति राजनिर्घण्टः ॥

निदेशा, [ऋ] चि, (निदिशतीति । नि + दिश +
टप् ।) निदेशकर्त्ता । निदिशति इति युत्-
पत्तया टणा निबन्धः । इति सुम्भबोधमतम् ॥

निद्रा, स्त्री, (निन्दते इति । निदि कृतसायाम् +
“निन्देर्नलोपश्च ॥” उणां । २ । १७ । इति रक्-
नलोपश्च ।) मेधामनःसंयोगः । इति जग-
दीशः ॥ सुषुप्तावस्थान्यावस्था । इति चण्डी-
टीकायां नागभट्टः ॥ घुम इति भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । शयनम् २ खापः ३ स्वप्नः ४ संवेष्टः ५ ।

इत्यमरः । २ । ७ । ३६ ॥ सुप्तिः ६ स्वपनम् ७ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ यथाकावे सेवितनिद्रा-
गुणाः । धातुसाम्यत्वम् । अतन्त्रितत्वम् । पुष्टि-
वर्णवलोत्साहान्मिदीभिकारित्वम् ॥ ॥ दिवा-
स्वप्नगुणः । स्वप्नत्वम् । षट्श्रुल्लङ्घिकाजोर्जाति-
सारिणी हितत्वम् ॥ ॥ आधीनप्रचलानि-
तस्य उपविश्य निद्रावशाद्दोलायमानस्य गुणः ।

अरुचत्वम् । अनभिध्यान्दित्वम् ॥ ॥ निद्रा
सालगीकृतानां दिवा रात्रौ च स्वपतां जायतां
वा दोषो न भवति । इति राजवल्लभः ॥ ॥

निद्रारहिता यथा,—

“कुतो निद्रा हरिदस्य परप्रेष्यकरस्य च ।
परनारीप्रसक्तस्य परदयहरस्य च ॥” ॥

सुखसुप्ता यथा,—

“सुखं स्वपितृवृण्वान् आधिसुक्तश्च यो नरः ।
सावकाशस्तु यो भुङ्क्ते यस्तु हारेर्न श्रुतिः ॥”

इति गारुडं नीतिसारः ॥

“सत्त्वाच्च तम एव स्यात् जायते स्वपते प्रभुः ।
तमसा प्रावृती देही व्योना च श्रुत्यताम्रतः ॥

देहं विभ्रमते यस्मात्तस्मान्निद्रा प्रकीर्तिता ।
नासाहं च भुवोर्मध्ये लीयते चान्तरात्मना ॥

तस्माच्चेतो भवेत्तत्र निद्रायालीयते वृण्वान् ॥”

इति शरीरस्थाने प्रथमेऽध्याये हारीतेनोक्तम् ॥

“निद्रायत्तं सुखं दुःखं पुष्टिः काश्चैवलावलम् ।
दृष्टता स्त्रीवता श्रानमश्रानं जौवितं न च ॥

अकावेऽतिप्रसङ्गाच्च न च निद्रा निधेविता ।
सखायुषो पराङ्मुखात् कालरात्रिवापरा ॥”

इति वाभटे सूत्रस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥

“पुच्छरीकेण सदृशं हृदयं स्यादधोमुखम् ।
जायतस्तद्विकशति स्वपतश्च निमौलति ॥

निद्रानु वैष्णवीं प्राभासुपदिशति सा स्वभा-
वत एव सर्वप्राणिनोऽभिसृशति ॥ तत्र यदा
संज्ञावहानि सोतांसि तमोभूयिष्ठः स्नेहा प्रति-
पद्यते तदा तामसी नाम निद्रा सम्भवत्यन-
वोधिनी सा प्रलयकावे । तमोभूयिष्ठानामहःसु
निशासु च भवति । रजो भूयिष्ठानामनिमि-
त्तम् । सत्त्वभूयिष्ठानामहंरात्रे । जीवस्नेहानाम-
निलवहुजानां मनःशरीराभितापवताश्च नैव
सा वैकारिकी भवति ॥

हृदयश्चेतनास्थानमुक्तं सुश्रुतं । देहिनाम् ।
तमोऽभिभूते तस्मिन् निद्रा विशति देहिनाम् ॥

निद्राहेतुस्तमः सत्त्वं बोधने हेतुरुच्यते ।
स्वभाव एव वा हेतुर्गरीयान् परिकीर्त्तते ॥

पूर्वदेहाद्भूतास्तु भूतात्मा स्वपतः प्रभुः ।
रजोयुक्तेन मनसा यस्मात्तथांशुभाशुभान् ॥

करणाणाम् वैकली तमसाभिप्रवर्द्धिते ।
अस्वप्नपि भूतात्मा प्रसुप्त एव चोच्यते ॥

सर्वसंयु दिवाखापः प्रतिघट्टोऽन्यच्च योऽज्ञातुः ॥”

इति सुश्रुते शरीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥)

निद्राणः, चि, (नि + द्रा + क्तः । “संयोगादेरातो
धातोर्न्यस्तः ॥” ८ । २ । ४३ । इति तस्य नः ।)

निद्रागतः । तत्पर्यायः । श्रुतिः २ । इत्यमरः ।
३ । १ । ३३ ॥ (यथा, आष्यासप्तशत्याम् । ५ । २६ ।

“विहितविधिषादुबन्धो मानोन्नतयावधीरितो
मानो ।

लभते कुतः प्रबोधं स जागरित्वेव निद्राणः ॥”)

निद्राणुः, चि, (निद्रातीति । नि + द्रा + “सृष्टि-
रुहीति ॥” ३ । २ । १५ ८ । इति आणुच् ।)

निद्राशीलः । निद्रा विद्यते अथ गोदृष्टेया-
दिना आणुः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तत्-
पर्यायः । स्वप्न २ श्याणुः ३ । इत्यमरः । ३ ।

१ । ३३ ॥ तन्नाणुः ४ । इति णटाधरः ॥ (यथा,
पञ्चतन्त्रे । ५ । ४१ ।

“काशी विवर्जयेद्यौर्ध्वं निद्राणुश्चर्मचौरिकाम् ।
जिह्वालीक्य रोगाणो जौवितं योऽत्र

वाञ्छति ॥”)

निद्राणुः, स्त्री, (निद्रा देयत्वेनास्त्यस्या इति ।
निद्रा + बाहुलकात् आणुः ।) वार्त्ताकी । वन-
वन्दरिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ नलीनाम-
गन्धद्वयम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

निद्राट्टचः, पुं, (निद्राया ट्टच् इव ।) अन्यकारः ।
इति शब्दमाला ॥

निद्रासंजननं, स्त्री, (निद्रा संजनयतीति । सं +
जन + णिच् + लुङ् ।) स्नेहा । इति शब्दमाला ॥

निधनं, स्त्री, (नि + धा + “पृष्ठजिमान्नि धाणः
लुङ् ।” उणां । २ । ८२ । इति लुङ् ।) नाशः ।
तत् तु अदर्शनं मरणम् ॥ (यथा, विष्णु-
पुराणे । १ । १२ । ७३ ।

“एकस्मिन् यत्र निधनं प्रापिते दुष्टकारिणि ॥
बहूनां भवति क्षेमं तस्य पुण्यप्रदो वधः ॥”)

कुलम् । तत् कुलस्थानं कुलमुखम् ॥ इत्यमर-
भरतौ ॥

निधनः, पुं स्त्री, (नि + धा + लुङ् ।) मरणम् ।
इत्यमरः । २ । ८ । १६ ॥ वधतारा । स तु
जन्मनश्चक्रत्वात् सप्तमी तारा । यथा, जन्म
सम्पदिपत् क्षेमः प्रत्ययः साधकी वध इत्यादि ।
प्रत्ययौ लवणं दद्यान्निधने तिलकासनम् । इति
ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ (निवृत्तं धनं यस्य ।) धन-
हीने, चि ॥

निधानं, स्त्री, (निधीयतेऽनेति । नि + धा +
आधारे ल्युट् ।) निधिः । इति हेमचन्द्रः ।
२ । १०६ ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे । २ । १६४ ।

“कन्देः फलेर्मुनिपरा गमयन्ति कालं
सन्तोष एव पुरुषस्य परं निधानम् ॥”)

आधारः । यथा,—